

[Landbrugsministeren.]

brug af stærke ord; i hvert fald tror jeg ikke, vi kan overgå venstre og de konservative — lad mig tilføje: jeg ønsker det heller ikke.

Må jeg så uden i øvrigt at blande mig i debatten mellem statsministeren og medlemmerne jævnt og bramfrit sige: det er min opfattelse af oppositionens stilling og standpunkttagen — og det har været det, siden vi begyndte forhandlingerne i markedsudvalget i hvert fald — at den ville gøre, hvad den kunne, og har gjort, hvad den kunne for at søge at forhale og forsinke disse lovforslags fremsættelse og deres gennemførelse. Det er oppositionens ret, ligesom det er vor selvfølgelig pligt at søge det gennemført, som vi mener tiden og situationen nødvendiggør.

Morten Lange: Jeg bliver måske nødt til at gøre et par ganske enkelte bemærkninger. Det kommer måske til at virke en lille smule som at bore i et sår, nu da den højtærede statsminister just er faldet i unåde hos sine tidligere forligspartnere. Men på den anden side var det dog påfaldende, så sensibel den højtærede statsminister var blevet, når han i anledning af et par ret uskyldige bemærkninger fra det ærede medlem hr. Viggo Hauch syntes, det var nødvendigt at fastslå endnu en gang, hvilke bemærkninger han var kommet med den 1. maj. Men det må jo være et følsomt område, og den højtærede statsminister har altså benyttet denne lejlighed til at fastholde den bemærkning, at med socialistisk folkeparti kan man ikke regne med at kunne samarbejde.

Jeg synes, det må være på sin plads nu her at erindre om, hvad den højtærede handelsminister sagde ved det radikale landsmøde i Odense, hvor han, så vidt jeg kunne forstå, gav udtryk for, at når vi engang kommer på den anden side valget, er det ikke sikkert, den højtærede statsminister bliver spurgt, om han vil samarbejde; så kan det godt ske, at det simpelt hen ligger sådan, at samarbejde om det ene eller det andet fornuftige socialistiske fremskridt er en nødvendighed også for den højtærede statsministers parti. Jeg tror, man skal være lidt forsigtig med at komme

med alt for definitive erklæringer om, hvem man vil og kan samarbejde med, især når det kan blive vanskeligt at finde en realistisk basis for at lade være med at samarbejde. Det sidste og afgørende spørgsmål er jo alligevel, om der kan skabes et flertal i det høje ting for en lovgivning, og jeg er helt sikker på, at vi ikke mindst, hvad angår jordlovene, meget nemt kan finde tilbage til en forbedret linje, når vi engang kommer på den anden side af valget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det er nogle bemærkninger af det ærede medlem hr. Poul Møller, der kalder mig frem. Men forinden har jeg et par ganske enkelte bemærkninger til andre ærede medlemmer.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen gjorde den bemærkning, at når vi ikke havde villet medvirke til en skærpelse af 1959-loven for ad den vej at løse det nationale problem, så kunne begrundelsen herfor jo være, at vi forfulgte andre formål. Jeg synes, det ærede medlem skulle have afholdt sig fra den bemærkning. Han har intet grundlag for den insinuation, der ligger heri.

Dernæst må jeg sige til det ærede medlem, at han ikke skal drage konklusion af den omstændighed, at jeg ikke har kommenteret hans bemærkninger om de norske forhold, eller hvad der herom står i betænkningen. Den konklusion, han drog deraf, var forkert. Når nordmændene selv behandler disse spørgsmål med en vis diskretion, finder jeg ingen anledning til at fremdrage dem i det høje folketing.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod pegede på det, der kan blive det centrale i en kommende forhandling mellem det ærede medlem og det ærede medlem hr. Thestrup på den ene side og os på den anden side, nemlig spørgsmålet om de personer, der allerede har købt og udstykket. Det er dette begrænsede spørgsmål, vi er villige til at drøfte med oppositionen, ikke ud fra en erkendelse af, at der her foreligger ekspropriation, men ud fra det synspunkt, at der kan komme til at foreligge enkelttilfælde, som man — uanset hvad man mener om ekspropriation — vil føle kan ramme den enkelte urimeligt. Jeg er ikke blind for den tankegang, at problemet måske ikke alene lader sig løse gennem den mil-